

на земята си до другия. Говорятъ славянски езикъ, който азъ разбирамъ. Езикътъ имъ не е нито сръбски, нито руски говоръ, а чисто българо-славянски“.

Една лоша болестъ свали лорда и той почина презъ 1869 година.

Остана неговата съпруга — *Леди Странгфордъ*. По своята доброта, по своята любовъ къмъ българитѣ тя зае напълно мѣстото на мжжа си. Жена красива, съ високо чело, благородна по характеръ, милостива по сърдце, тя тръгна да пжтува изъ България, да изучава

Леди Странгфордъ

живота на българитѣ. Презъ 1876 година тя бѣше въ Лондонъ, гдето се занимаваше съ книжата и бележкитѣ, що бѣ оставилъ покойниятъ ѝ мжжъ за българитѣ. Изведнажъ гръмнаха Лондонскитѣ вестници, че